

דבר לקצין הצעיר

עומדים אתם. ליטול על שכמכם את החובה החשובה ביותר שקצינינו נקראים לעשותה — הפיקוד הישיר על יחידות-קרב של חיילים אמריקאים. כדי להצליח בכך נדרשות שתי סגולות-יסוד: ידיעה מקצועית מושלמת ויכולת-מנהיגות. בתי-ספר אלה עשו כל אשר לא-לידם לעשות, בזמן המוגבל שעמד לרשותם, כדי לציידכם בידיעה מקצועית; ובדין הוא ששליטתכם בכלי-נשק ובטקטיקה תשתפר במהירות ע"י לימוד נוסף ונסיון ממשי. אך אין ביכולתם של אלה להקנות לכם את סגולות-המנהיגות — אותו עוז רוח, ואותה התמכרות נעלה, גלויה לעין כל, — הכובשות לעצמן את רחשי-הכבוד והנאמנות של החיילים האמריקאיים.

נבחרתם כמועמדים לקצינות לפי שהוכח כי ניחתם בסגולות אלה. אך השאלה אם תתפתחו עד כדי היותכם באמת מנהיגים בעלי-יכולת אמיתית ואם לאו — שאלה זו תהא תלויה כמעט לגמרי בכם באופן אישי. עבודתכם בבית-הספר נעשתה בנסיבות אידיאליות — מנקודת ראות הדרכתית; אך משתצטרפו ליחידותיכם תמצאו, כי קשיים ותקלות רבות מכבידים על תפקידיכם. כך למשל, יש ויחסר מן הציוד הדרוש. את החסר הזה משתדלים למלא מהר ככל האפשר, אך כל עוד גילויי-המחסור למיניהם קיימים — יש לראותם בחינת קריאת-תגר

לכושרה-המצאה שלך, ובשום-אופן אין בהם משום הזמנה לשוב ולהיזקק לשיעור מופרז של תירגול-סדר-מכונס ושאר זוטות-השיגרה, שהם אמנם דרושים כשלעצמם, אך עם זאת עשויים לדכדך את נפש האדם, וכזכור העיקו על הצבא של שנת 1917 במידה כזאת, שעודנו סובלים כיום מהדיו של הדבר.

אורח-המלחמה כיום הוא ענין של תנועה מזורזת, של ריכוזים המבוצעים חיש. הוא מצריך את כינוסו וריכוזו של כוח-אש עצום נגד מגמות הבאות בזו אחר זו, במהירות נוטלת-נשימה. אכן, אין זה משחק שיהלום אדם כבד-

מהלך וחסר-דמיון. מפקדי-מחלקות — הם המנצחים בכל קרב במערכות זמננה. התכניות, המחושבות יפה, שנערכו ע"י מפקדים גבוהים יותר — אין בכוחן אלא לשגרכם אל קרה-מוצא בזמן ובמקום המתאימים, במבנה ראוי;

ובשעת-צאתכם — להנחותכם בכיוון הנכון. מכאן ואילך — נופל כמעט כל משא-האחריות לתוצאות, עליכם. אם יודעים אהם את מלאכתכם בשימוש-כלי-הנשק ובטקטיקה, אם עוררתם את מלוא אמונם ונאמנותם של אנשיכם — יתנהלו הדברים כראוי באותה גיזרת-החזית.

רב המרחק בין אורח-ההנהגה המקובל בכיכר-התרגול או במחנה-סרקטין — לבין מה שדרוש בשביל פיקוד מוצלח על אנשים שעה שעלולה להיות כרוכה בכך שאלת הקרבת חייו של אדם. צבאנו נבדל מכל הצבאות האחרים. אותן התכונות האופייניות עצמן, העושות את אנשינו — בכוח — לחיילים הטובים שבעולם, עלולות להיות, מכמה בחינות, מקור של חולשה. מבחינה גזעית אין אנו עם שכולו מעור אחד, כבריטים למשל, המסוגלים להאציל תהילה על תבוסה, על-ידי איתנותם הנחושה ומשמעתם העקשנית. אין אנו מהווים כל קבוצה גזעית; אך במרוצת דברי-מינו טיפחנו ככוונה מפורשת את יזמת-הפרט ואת העצמאות האישית במחשבה כבפעולה. אנשינו מהירי-תפיסה ורבי-תחבולה במידה בלתי-מצויה. אך תכונות-אופיי אלו, סגולות אלו, הן הן היכולות, בדיעבד, להיות פורעות-משטר, ואף הרסניות ממש, באירגון צבאי, וביחוד בעתים קשות — אלא אם כן ההנהגה היא בעלת-תבונה ותקיפה-ברעתה והמנהיג רכש לעצמו את מלוא רחשי-הכבוד של אנשיו.

לעולם אל תתעלמו, ולו גם לרגע קט, מן העובדה שהנכם קצינים. בשדה הספורט, במועדון, בהיותך בלבוש אזרחי ואפילו בשהותך בביתך לעת-חופש — מטילה עליך עובדת היותך קצין בצבא התחיבות מתמדת להיוקק לדפוס-ינוהג גבוהים מאלה שהיו עשויים להיראות בחיך הרגילים כנאותים או נחוצים להתנהגותך האישית. הזנחה קלה מתבלטת — ופרקים גם נודעת-לשמצה — אך ורק מחמת העובדה שהפרט הנוגע בדבר קצין הנו.

אך התוצאות-להרע גרועות במקרה זה יותר מפרסומת מצערת בלבד. שעה שהנך משמש ממקד, ומנהיג אנשים בתנאים המחייבים התעלמות מאפיסת-כוחות פיזיים ומכל מחסור, במקום שאפשר ויוקרבו חי-אדם — אוראו תהא יעילות מנהיגותך תלויה אך מעט ביכולתך הטקטית או הטכנית. היא תיקבע בראש וראשונה ע"י אופיך, על-ידי שמך הטוב, ולא כל-כך ביחס לאומץ-לבך — אשר אותו יקבלו כדבר המובן מאליו — אלא ע"י המעמד שרכשת לעצמך קודם לכן לגבי הגינותך כלפי האנשים, ואותה התמכרות פטריוטית בלתי-אנוכית למטרה, אותה סגולה של החלטה, שאינה יודעת סטייה, לבצע עד תום כל משימה צבאית שהוטלה עליך.

מובן הדבר, כי הרגשות שחייליך חייבים להרגיש כלפיך אינם צריכים להיות דומים לסוג הפופולריות של מאמן קבוצת כדור-רגל, למשל, או של מנצח על פעולות ציבוריות. כושר-מקצועי הוא חיוני לגבי מנהיגות, וידיעותיך בכלי-הנשק, בציוד ובפעולות טקטיות הכרח שעדיפותן על אלו

של הסרים למשמעתך תהיה ברורה. אך עם זאת חייב אתה לרכוש את הערכתם של אנשיך אף מעבר לתחום הסגולות הנ"ל.

אין זה קל לצייר בבחירות את החובות והדרישות החלות על קצין. את תנאי מסעות-המלחמה ותביעות שדה-הקרב אין מעריכים לרוב כראוי אלא אלה שהם למודי-נסיונות. ההכרח במשמעת אינו נתפס לעולם בשלימות ע"י החייל עד לאחר שנתנסה במבחן-המערכה עצמו; ואפילו אז חסר הוא בסיס של הווי-ואה: את הניגוד שבין פעולתו של רג'ימנט בעל-משמעת — מזה, ובין כשלונו. ויש לשער — גם התפוררותו, של רג'ימנט חסר-הסגולה הזאת, שהיא מכרעת אם גם אין למששה בידים. טיבו של קצין נבחן עד תום במשך התקופות הארוכות וכבדות-המבחן של צפיה, או מסעות בכה ובכה, ללא תכלית נראית לעין, ובמשך אותם שבועות וחדשי-שירות בתנאים של העדר-גוחיות קיצוני או, אפשר, של מחסור ובידוד. המנהיג האמתי מתגבר על כל קשיים ממין אלה, כשהוא מקיים את המשמעת של יחידתו ומוסיף לשפר את אימונה, ואלו מקום בו חסרה הנהגה מעין זו בהכרח יבואו עליו תוצאות חמורות. לעתים קרובות מדי מכוננים דברי-הביקורת לתנאים אשר בהם פעלה היחידה יותר מאשר לאותו פרט אשר לא מילא כראוי את חובתו, כי לקוי היה במיעוט-היכולת לשאת באחריות המוטלת עליו.

זכרו, שהננו עם הנוטה להתחסס בביקורת לכל דבר, פרט לאותם הדברים אשר לגביהם אחראים אנו עצמנו אחריות אישית. זכרו גם זאת, שלחייל נדמה תמיד, כי שיעור-מה של ריטון הוא בחינת-צורך. ועם כל זאת הרי קיים הבדל עצום בין תגובות אלה, שיש בהן כרגיל אף כדי לבדר את הדעת, ובין הבקורת המהרסת ונעדרת-הנאמנות של החייל חסר-המשמעת.

עירנות מחשבתית, יומה וחזון הן סגולות שחייב אתה לטפחן. חוסר-מעשה אידיש, משום שלא ניתנו לך הוראות מפורשות לעשות זאת או אחרת, הנו מגרעת חמורה. עודדו תמיד גילויי-זמה מצד אנשיכם; אך, מאליו מובן, על היזמה לבוא בלויית תפיסה נכונה.

חלק רב מן הדברים שאמרתי לא היה אלא חזרה על מחשבה אחת, וברצוני כי תשאזו עמכם לתפקידיכם החדשים. איש-איש מכם יהיה אחראי ליחידה בצבא ארצות-הברית, בשעת-חירום גדולה זו. טיבה של יחידה זו, המשמעת בשורותיה ואימונה יהיו תלויים בהנהגתכם. כל המגרעות תזקפנה על חשבון כשלוניכם או אזלת-ידיכם. זאת זכרו: המנהיג הגדול באמת מתגבר על כל קשיים; ואכן, מסעות-מלחמה ומערכות-קרב אינם אלא סידרה ארוכה של קשיים שיש להתגבר עליהם. המחסור בצידוד, המחסור במזון, המחסור בזה או בזה, אינם אלא אמתלאות. המנהיג האמתי מגלה את סגולותיו בהתגברו על המכשולים שלפניו — ויהיו קשים כאשר יהיו.

עלו והצליחו. אנו מצפים מכם למעשה רב. מתוזרם הוא הראשון לאותה חבורה של מנהיגי-חיילות אשר מאמין אני כי תהא המובחרת שבעולם.